

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

προπληρωτέα

Ἐν Ἑλλάδι δραχμ. 6

Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ φρ. χρ. 10

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου

Λεπτὰ 15

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΙΩ. Π. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ : Ὁδὸς Πανεπιστημίου
καὶ Θεμιστοκλέους ἀρ. 2.

ΤΙΜΗ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

Ἀγγελίαι οἰκονομικαὶ κατα-
χωρίζονται πρὸς 5 λεπτὰ
δι' ἐκάστην λέξιν.Ἀγγελίαι πολυτελεῖς,
κατ' ἀποκοπὴν.

ΤΙ ΝΕΑ;

[Πότε πρέπει νὰ λέγωμεν τὴν ἀλήθειαν. — Τὸ ἔργον τῶν 36,500 ἡμερῶν. — Πόσων ἐτῶν εἶσθε; — Αἱ ἀδυναμίαι τῆς γείτονος. — Τὸ κομμωτήριον τῆς θείας. — Πότε θὰ κρημνισθῶσιν αἱ πόλεις. — Ὁ σεισμὸς τῆς Δευτέρας καὶ ἡ καταστροφὴ τῆς Ζακύνθου. — Τραγικαὶ σκηναὶ μητὴρ καὶ τέκνον. — Νεκροὶ καὶ ἀκρωτηριασθέντες. — Ἄνευ οἴκου. — Φαντάσθητε! Ἡ ἱστορία τοῦ οἴκου αἱ θλίψεις καὶ αἱ χαραὶ του. — Ἰδέτε καὶ δότε. — Κατακλεισμός συγγραφεύων. — Συγγραφίδες καὶ σταφίδες. — Ἑλληνας ἐν Γαλλίᾳ. — Ἡ ποιητικὴ συλλογὴ τῆς μεταφραζομένης εἰς τὴν δημώδη. — Πῶς οὐνεάζεται. — Ἑκλήψεις παλαιαὶ καὶ νέαι. — Ὁ κ. Μπάρρος. — Διατὶ θὰ ἀπούχη ἡ προστατευτικὴ ἐταιρεία τῶν ζώων. — Ἡ αἰτία ἐν ῥητόν.]

Θὰ μὲ συγχωρήσετε βέβαια σεβασταὶ μου κυρίαὶ καὶ προσφιλεῖς δεσποινίδες δι' ὅσα ψεύματα ἀπεπειράθην νὰ σᾶς πωλῇσω κατὰ τὴν προηγουμένην ἐπίσκεψίν μου. Ἐν βλέμμα ἐπὶ τοῦ ἡμεροδείκτου σας κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην θὰ σᾶς ἔπεισεν ὅτι ἔπρεπε νὰ τὰ ἀγοράσητε μὲ

ἔκπτωσιν ἐκατὸν ἐπὶ τοῖς ἐκατόν. Ἄλλως τε καὶ σεῖς, ποῖος ἤξεύρει, πόσους ἐγελάσατε κατὰ τὴν ἐπέτειον ταύτην τοῦ ψεύδους, κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ μόνην θὰ εἶπατε κανὲν ἀθῶον ψευματάκι!

Ὑπάρχουσι τινες φρονούντες ὅτι τὴν 1ην Ἀπριλίου κατ' ἐξίχρουν πρέπει νὰ λέγωμεν τὴν ἀλήθειαν ἀφοῦ ὅλας τὰς λοιπὰς ἡμέρας κάμνομεν τὸ ἐναντίον. Ἐγὼ νομίζω ὅτι ἂν ἐπὶ μίαν καὶ μόνην ἡμέραν ὄχι ἔτους ἀλλὰ αἰῶνος ἐβασίλευεν ἡ ἀλήθεια ἐπὶ τῆς γῆς αἱ ἐπόμεναι 36,500 ἡμέραι δὲν θὰ ἤρουν νὰ ἐπουλώσωσι τὰς πληγὰς ἃς ἡ παρουσία της θὰ ἐπέφεραν. Ἄν ἀμφιβάλλετε, δοκιμάσατε: Εἰπῆτε τὴν ἐξαδέλφην σας γεροντοκόρην, τὸν πατέρα σας γεροπαράξονον, τὸν ἀδελφὸν σας ἄσωτον, τὸν ἱερέα σας Ταρτοῦφον, τὸν φίλον σας καμπούρην, τὸν φίλην σας ἄσχημον. Εἰπῆτε πόσων ἐτῶν ἀκριβῶς εἴσθε, σεῖς, ἢ ἡ μητὴρ σας, πόσους ψε δεῖς ὁδόντας ἔχετε σεῖς ἢ ἡ ἀδελφὴ σας, μὲ τί συμπληροὶ τὰς ἀδυναμίας της ἢ γείτων καὶ τί ἀνε-

καλύψατε ἐπὶ τοῦ κομμωτηρίου τῆς θείας σας. Εἰπῆτε τέλος εἰς τοὺς κατ' εὐθείαν ἐνδιαφερομένους μέρος τῶν ἀληθειῶν αἵτινες ἐπὶ τόσον καιρὸν φυλάσσονται ἐν τῇ καρδίᾳ σας ἡ ἱεροκρυφίως λέγονται εἰς τρίτους. Καὶ ἂν αὐθιμερὸν δὲν χαλασῇ ὁ κόσμος, ἂν οἱ ἄνθρωποι δὲν κρημνίσωσιν ὅλας τὰς πόλεις διὰ νὰ ἔχουν περισσότερας πέτραις νὰ ἀλληλολιθοβολῶνται... ἐγὼ νὰ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ σὰς λέγω εἰς ἐκάστην συνάντησιν ψεύματα μόνον καὶ αἰωνίως ψεύματα.

✱

Δυστυχῶς ὅμως δὲν εἶναι ψεῦμα ἡ φρικώδης τῆς Ζακύνθου καταστροφή. Ὁ πρωῒνός σεισμός τῆς παρελθούσης Δευτέρας μετὰ τῶν ἐτοιμορρόπων οἰκιῶν τῆς τόσον ὠραίας ὅσον καὶ ἀτυχοῦς νήσου συνεκλόνησε καὶ τὰς συμπαθεῖς καρδίας ὅχι μόνον τῶν Ἑλλήνων ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς ἀνθρώπων. Τί τραγικὰ σκηνὰ ἐξετυλίχθησαν κατὰ τὴν πρωῒν ἐκείνην ἐν τῇ νήσῳ, ἐν ἣ ἤρχιζαν νὰ ξηραίνωνται τὰ δάκρυα τῆς προγενεστέρως καταστροφῆς καὶ ν' ἀνθίζῃ πάλιν μετὰ τῆς ἀμυγδαλέας τὸ ἔαρ καὶ ἡ εὐθυμία! Ἡ 5η Ἀπριλίου δὲν θὰ λησμονηθῇ ποτέ. Δὲν κατετριπώθησαν μόνον οἰκίαι ἀς τὸ χρῆμα τῆς ἐργασίας καὶ τῆς φιλανθρωπίας δύνανται ν' ἀνοικοδομηθῇ. Ὑπὸ τὰ ἐρείπια συνετρίβησαν ὑπάρξεις πολλὰ, μεστὰ μέλλοντος, μεστὰ ἐλπίδων. Ἡ μήτηρ ἦτις μεθ' ὑπερηφάνιας προσέβλεπε τὸ ξανθοπλόκαμον βρέφος τῆς διότι ἐπὶ τοῦ μετώπου του διέκρινε, τίς οἶδε, στέμμα ἴσως — εἶνε τόσον παρλόγως εὐφάνταστος πᾶσα μήτηρ — εἶδεν αὐτὸ συντετριμμένον ἀπὸ λίθον ἀνοικτήμονα. Καὶ αὕτῃ ἐπέζησε διὰ νὰ τὸ θρηνῇ ἀφοῦ δὲν εὗρεθῇ εἰς ἄλλος λίθος, οἰκτιρῶν αὐτό, ὅστις νὰ τὴν συντρίψῃ ἐπίσης! Ἡ ἀδελφὴ ἀπώλεσε τὸν ἀδελφόν, τὸ μόνον τῆς στήριγμα. Ὁ σύζυγος τὴν γυναῖκα, τὴν μόνην χαρὰν καὶ ἐλπίδα. Ἀλλοὶ ἠκρωτηριάσθησαν καὶ θὰ φέρωσι τοῦ λοιποῦ τὴν νεκρὰν χεῖρα, καὶ θὰ σύρωσι τὸν χολὸν πόδα, ὡς ἀπεισίαν ἀνάμνησιν τῆς συμφορᾶς.

✱

Καὶ ἄνευ οἴκου! φαντάσθητε σεῖς οἱ μακράν, οἱ ἀπολαμβάνοντες τοῦ οἴκου τὸ θάλπος καὶ τὴν ἄνεσιν. Οἱ θέλοντες νὰ εὕρητε καθε πρᾶγμα ἐκεῖ ὅπου τὸ ἐτοποθετήσατε· οἱ ὑπερήφανοι διότι κατέχετε ἐκείνην τὴν συλλογὴν ἢ τὸ ἐπιπλόν· οἱ εὐχαριστημένοι διότι μετὰ τοὺς ἀγῶνας τῆς ἡμέρας ἐπνήθητε εἰς τὸν οἶκόν σας, ἐκαθήσατε εἰς τὸ δωμάτιον, τὴν θέσιν, τὸ ἀνάκλιτρον ἐκεῖνο τῆς προτιμήσεώς σας· οἱ εὐτυχεῖς διότι τὸν οἶκον αὐτὸν, τὴν εἰκόνα, τὸ κόσμημα τὰ πα-

ρελάβετε ἀπὸ τὸν πατέρα καὶ θὰ τὰ παραδώσετε πλουσιώτερα εἰς τὸν υἱόν σας. Φαντάσθητε σεῖς οἱ προσκεκολλημένοι εἰς τὰς παραδόσεις καὶ τὰς ἀναμνήσεις σας τί ἐνθυμίζει τὸ ἐν, πύλας σκέψεις προκαλεῖ τὸ ἄλλο ἀντικείμενον, τὸ λίκνον, ἡ ἐστία, ἡ κλίνη, ἡ τράπεζα, δηλαδὴ ὅλαι αἱ θλίψεις καὶ αἱ χαρμύναι τῆς οἰκογενείας, ἡ ἱστορία τῆς, αἱ εὐτυχίαι, αἱ περιπέτειαι τὸ πᾶν...

Ἰδέτε τώρα τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀδελφοῦ Ζακύνθου, μόλις προφυλαττομένην ὑπὸ δέκα σαινίδων, ἀς προχείρως ἡγείρεν εἰς τὸ ἄκρον τῆς ὁδοῦ, τρέμουσαν ἐκ τοῦ ψύχους, μόλις ἐνδεδυμένην, καὶ ἴσως διὰ πολυτελοῦς ἐνδύματος — ὦ εἰρωνία τῆς τύχης! — ἐνῶ ὥφειλε νὰ πενηθορῇ, ἀντὶ τοῦ δὲ σωρὸν ἐρειπίων, δοκοῦς τεθραυσμέναις, παράθυρα προκύπτοντα ἐκ τῶν πετωκότων τοίχων, ὅλα ταῦτα καλύπτοντα τὸ παρελθόν, ἴσως δὲ καὶ τὸ μέλλον τῆς!

Καὶ δότε. Δότε, τι δύνασθε. Ὁ χθὲς εὐτυχῶν τείνει αἰδήμινως τὴν χεῖρα ζητῶν ἔλεος, ζητῶν δάνειον μὲ ἐγγυητὴν τὸν Θεόν. Καὶ ὁ Θεὸς θὰ τὸ πληρώσῃ μίαν ἡμέραν.

✱

Ἀλλ' ἀφῶμεν τὴν πένθιμον ταύτην χορδὴν καὶ θίξωμεν ἄλλην εὐθυμωτέρην. Πρὸ τοῦ σεισμοῦ ἐγένετο ἐκλειψὶς ἡλίου, ὁρατὴ πανταχόθεν σχεδὸν καὶ κατακλυσμός συγγραφίδων, ὁρατὸς ἐν τῷ... Ἀστεῖ. Πόται νομίζετε; — Δέκα; — Ἐπάνω. — Ἐξοσι; — Ἐπάνω. Πενήντα; — Ἐπάνω. — Ἐκατόν; — Ἐπάνω. — Χίλιαι; — Ἐπάνω κατω. Εὐτυχὴς τόπος. Ἐνομίζομεν ὅτι ὅλην τοῦ τιν γονιμότητα τὴν εἶχεν εἰς τὰς σταρίδας καὶ ἐλητμονοῦμεν τὰς συγγραφίδας....

Εὐτυχῶς ὁ κατακλυσμός δὲν ἦτο ἐπιζήμιος διότι ἤρχισεν ἀμέσως ἡ ἐξαγωγή. Διεηρημίσθη δὲ ἀμέσως ἐν Γαλλίᾳ μία τῶν συγγραφίδων μας διὰ λαμπρὰν ποιητικὴν συλλογὴν τῆς ἐπιγοφομένων... Οἱ Κάλυκες νομίζω, ἢ τὰ κομβία τῆς... Ἀλλ' εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο νὰ μεταφρασθῇ εἰς τὴν δημόδιον, ὑπὸ τοῦ κ. Ψυχάρη. Θὰ εἴσθε περίεργοι νὰ μάθητε τὸ ὄνομα τοῦ βιβλίου καὶ τῆς συγγραφίδος. Ἰδοὺ αὐτό:

Les bou tons de Mme Alexis.

✱

Καὶ ἀφοῦ εἴπομεν περὶ κατακλυσμοῦ νὰ μὴ ἀφήσωμεν καὶ τὴν ἐκλειψιν. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἀποιοι ἀχρεῖς Ἀμποῦ τῆς ἀρχιότητος θέλων νὰ ἐπιδείξῃ πνεῦμα ἢ νὰ ἐκδικήσῃ προσβολὴν, ἢν θὰ ὑπέστη ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἐπλασε διὰ λογαριασμόν τῶν κατοίκων τῆς τὸν γνωστὸν μῦθον τῆς ἐκλείψεως, καθ' ὃν οἱ ἀρχαῖοι

ΕΠΤΑ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἀρχάδες ἔσχισαν τὴν κοιλίαν ἑνὸς διὰ νὰ εὗρωσιν ἐν αὐτῇ τὴν ἐκλιπούσαν σελήνην, διότι τὸν εἶδον λέγει, νὰ πίνη ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ καθ' ἣν στιγμὴν αὕτη ἀντικατωπτρίζετο... ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, αἱ ἐκλειψεῖς χρησιμεύουσιν εἰς τοὺς ἀνόητους εἰς τὸ νὰ ἐπιδεικνύουσι τὰς ἐκλειψεῖς τοῦ πνεύματος τῶν.

Δὲν ἔχετε παρὰ νὰ πλησιάζετε κύκλον τινα ἐν καιρῷ ἐκλείψεως ἵνα πεισθῆτε....

Προκειμένου περὶ ἐκλείψεως μία καὶ μόνη ἀναφέρεται ἐξυπνάδα ἄλλη τὴν ἔκαμεν ὁ Κολόμβος ὅστις ἀνεκάλυψε καὶ τὴν Ἀμερικὴν! Ἐν Ἰαμακῇ οἱ αὐτόχθονες δὲν ἤθελον κατ' οὐδένα λόγον τα ἀγαθὰ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ διὰ παντός τρόπου ἐπολέμουν τὸν Κολόμβον. Αἰφνης ἔρχεται εἰς βοήθειάν του μία ἐκλειψίς. Προσκαλεῖ τοὺς ἐχθροὺς καὶ τοῖς λέγει: «Ὁ Θεὸς τῶν Ἰσπανῶν εἶνε μεγαλειότερος ἀπὸ ὅλους τοὺς θεοὺς. Ἀπόψε θὰ τὸ ἴδῃτε· ἔχω εἰδήσεις του, ὅτι ἀπόψε θὰ φανῇ ὁ πρόδρομος τῆς καταστροφῆς σας. Ἡ σελήνη θὰ σβύσῃ διὰ σὰς τὸ φῶς τῆς!» Καὶ πρᾶγματι μετ' ὀλίγον ἡ Σελήνη ἤρξατο σκοτιζομένη. — Ἐλεος! ἔκραζον οἱ πτωχοὶ ἄνθρωποι. — Τίποτε! ἀπάντα ὁ Κολόμβος διότι ἡ ἐκλειψίς ἐξηκολούθη. Καὶ μόνον ὅταν ἡ σελήνη ἤρξατο ἀνακτῶσα τὸ φῶς τῆς ὁ Κολόμβος τοὺς συνεχώρησε καὶ τοὺς... κατέκτησε.

✱

Παρ' ἡμῖν εἰς τὰ ἡμερολόγια δέον νὰ τίθεται τοῦ λοιποῦ στερεότυπον μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐκλειψέων μας καὶ ἡ

Ὀλικὴ ἐκλειψίς χρυσοῦ.

✱

Μεταξὺ τῶν ἄλλων διότι ἔχομεν καὶ ἐκλειψὶν εὐσπλαχνίας. Ναὶ μὲν εὐγενὴς τις κύριος Μπάρρος προτείνει διὰ τῶν ἐφημερίδων τὴν ἱδρυσιν ἐταιρίας προστατευτικῆς τῶν ζώων, ἀλλ' ἀμφισβάλλομεν ἂν θὰ ἐπιτύχῃ, πρῶτον διότι ἡμεῖς ἔχομεν ἀνάγκην, μᾶλλον ἐπείγουσαν, προστατευτικῆς ἐταιρίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ δεύτερον διότι τὸ ὄνομα τοῦ σημαίνει τὸναντίον καταστροφῆν. Ποῖος ἀγνοεῖ τὴν σημασίαν τοῦ ρητοῦ:

Ἐνας μπάρρος δύο τρυγόνια;

Ὁ ἐπισκέπτης.

✱✱✱

1. Ὁ ἄνθρωπος ὅστις γράφει ἀνωνύμως ἐπιστολὰς ὅπως βλάβῃ τινά, εἶναι δειλὸς καὶ ἀτιμὸς.

2. Ὁ ἄνθρωπος ὅστις εἶνε ἱκανὸς νὰ γράψῃ ἐπιστολὴν μὲ ὄνομα μὴ ἀνῆκον αὐτῷ, ὅπως βλάβῃ τινά, εἶναι πλαστογράφος.

3. Ὁ ἄνθρωπος ὅστις γράφει ἐπιστολὴν περιέχουσαν ὕβρεις ἢ ἀτιμίας εἶνε χονδρὰν ἄνθρωπος, ἄνευ ἔχνους ἀνατροφῆς.

4. Ἐὰν σὰς ὑβρίσωσιν, εἴτε προφορικῶς, εἴτε ἐγγράφως, ἀπαντήσατε διὰ τῆς περιφρονήσεως, καὶ μὴ γράφετε. Ἄν ἕνεκα ἰδιαιτέρων λόγων εἴσθε ἠναγγασμένοι νὰ τὸ πράξῃτε, γράψατε μετὰ παρησίαις, ἀλλ' εὐγενῶς.

5. Μὴ γράφετε ποτὲ ἂν δὲν ἔχετε ἀντικείμενόν τι διὰ νὰ γράψῃτε, ἐκτός ἂν πρόκειται περὶ στενοῦ φίλου ἢ συγγενούς.

6. Ἐὰν λάβῃτε ἐπιστολὴν ἀπαντήσατε τὸ ταχύτερον.

7. Γράφετε ἰδιοχείρως πρὸς πρόσωπα ἄτινα τιμᾶτε, ἢ εἰς ἐκεῖνα εἰς τὰ ὅποια ὀφείλετε σέβας.

Α. Βεράρδης

ΘΕΑΤΡΟΝ — ΜΟΥΣΙΚΗ

“Ποιητὴς καὶ Δικηγόρος.”

Νέον πάλιν ἔργον τοῦ φίλου συναργάτου ἡμῶν καὶ γνωστοῦ ποιητοῦ κ. Νίκου Κοτσελοπούλου, δικηγόρου, ἀναβιβάζεται σήμερον τὴν ἐσπέραν διὰ πρώτην φορὰν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου τῶν Κωμωδιῶν.

Ὁ Ποιητὴς καὶ Δικηγόρος τοῦ κ. Κοτσελοπούλου, ὡς τιλοφρεῖται ἡ νέα αὕτη Κωμωδία του, γεγραμμένη ἐμμέτρως μετὰ τὴν γνωστὴν ἐκ τόσων προηγουμένων ἔργων γλαφυρότητα τοῦ φίλου ποιητοῦ ὑπερέχει κατὰ πολὺ τῶν μέχρι τοῦδε παρασταθεισῶν κωμωδιῶν του, παρῆς μεθὰ δὲ ὅτι τὸ κοινὸν θελεῖ δεχθῇ ταύτην μετὰ χειροκροτημάτων καὶ ἐπευφημιῶν ἀποδίδον αὐτῷ δίκαιον ἔπαινον εἰς τὸν ἀκαταπονήτως ἐργαζόμενον ὑπὲρ τῆς Ἑλλ. σκηνῆς κ. Ν. Κοτσελόπουλον, οὗτινος τὰ μέχρι τοῦδε παρασταθέντα ἔργα κοσμοῦσιν ἀληθῶς τὸ πεινχρὸν τοῦ Ἑθνικοῦ μας θεάτρου δραματολόγιον. Τὰς ἐπὶ τοῦ ἔργου κρίσεις ἡμῶν ἐπιφυλάσσομεθα νὰ ἐκφείρωμεν μετὰ τὴν ἀπὸ σκηνῆς διδακταλίαν.

ΑΤΑΚΤΑ

Θεός καὶ ἀνεψιός.

— Λοιπὸν, Παυλάκη μου, πρέπει καὶ σὺ νὰ ἀποφασίσῃς, ἐπὶ τέλους, νὰ ἐκλέξῃς ἐν ἐπάγγελμα.

— Μάλιστα, θεῖέ μου.

— Νὰ σοῦ δώσω μίαν συμβουλὴν;

— Δέχομαι νὰ μοῦ δίδῃς πάντοτε.

— Ἐπρεπε, διότι αὐτὸ τὸ ὁποῖον θὰ σοὶ εἴπω ἔχει πέρασιν σήμερον, νὰ σπουδάσῃς εἰδικῶς τὴν Πολιτικὴν Οἰκονομίαν.

— Τί λέγεις, θεῖέ μου!... Οὐτε σκέψις δὲν πρέπει νὰ γίνηται! Ἐγώ, τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνειρον εἶναι νὰ ζήσω χωρὶς πολιτικὴν καὶ χωρὶς... οἰκονομίαν!

* *

— Τί ὥραϊον ἔργον ἢ Ἀἰδᾶ!

— Συμφωνῶ μετὰ τὴν γνώμην σου... Τὴν ἀνέγνωσα.

* *

— Τί ἔχιδνα ποῦ εἶναι αὐτὴ ἡ κυρία Β!

— Δὲν πρέπει νὰ τὴν ἀδικῇς, ἀγαπητὴ μου. Προσπαθεῖ νὰ δῇξῃ... ὅπως δειξῇ ὅτι ἔχει ἀκόμη ὁδόντας.

* Ατακτος.

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ

(Πρὸ τοῦ ἀγάλματος τοῦ κ. Γ. Βρούτου)

Ὡραία κόρη διατὶ νὰ καταβῇς διατάξεις
Εἰς τὰ ἀφρώδη κύματα τοῦ γαλανοῦ Φαλήρου;
Ὡ! διατὶ τὴν θάλασσαν περιφύγῃς κυττάξεις
Ἦν ἐξεγείρει σιγηλῶς ἡ αὐρὰ τοῦ Ζεφύρου;

Ἰδοὺ λευκὰ τὰ κύματα τὸν πόδα Σου ἐγγίζουσιν
Ἀπὸ τοῦ πόντου τὴν ὑγρὰν ἐρχόμενα ἀγκάλην
Καὶ Σὲ τοῦ κάλλους ἄνασσαν μετὰ σέβας χαιρετίζουν
Καὶ φεύγουν, φεύγουν πάλιν!

Κατάβα εἰς τὰ κύματα κ' ἐκείθεν λαμπροτέον
Θ' ἀνέλθῃς πάλιν εἰς τὴν γῆν ὡς Ἀφροδίτῃ ἄλλῃ
Ἦν δὲ λευκὴ Σου ἡ μορφή εἰσέτι λευκότερη
Σ' τὸν κόσμον θὰ προβάλη.

Ἄ! δειλιῖς... Τὸ διατὶ δὲν θέλεις νὰ κατέλθῃς
Τὸ λέγουσι τὰ τρέμοντα ὑπὸ τοῦ φόβου χεῖλη...
Διότι πλέον ἐκλαμπρὸς ἐκείθεν δὲν ὅ' ἀνέλθῃς
Ἀφ' ὅσον σὲ ἐλάμπρυνε τοῦ πλάστου Σου ἡ σμίλη!

N. A. ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

* *

ΓΝΩΜΙΚΑ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Αἱ ζηλοτυπία μαραίνουσι τὴν ἐρωμένην, ἀτιμάζουσι τὸν ἐραστὴν, ἀναρριπίζουσι τὸν ἔρωτα.

Παῦλος Βουρζέ.

* *

Ἡ γυνὴ ἀγαπᾷ μόνον ἐκείνον ὅστις τὴν κάμνει νὰ ὑποφέρει.

Γκονκούρ.

* *

Μὴ προσφέρετε τὸν ἔρωτα εἰς γυναῖκα ἀπὸ σχολημένην εἰς ἄλλο πρᾶγμα.

Μὴ προσφέρετε ἄλλο πρᾶγμα εἰς ἄνδρα κατεχόμενον ὑπὸ τοῦ ἔρωτος.

Δεπρέ.

* *

Γυνὴ ἀνευ καλλονῆς γνωρίζει μόνον τὸ ἥμισυ τῆς ζωῆς. Ἰδοὺ διατὶ μίαν ὥρην ἀποθνήσκει δὶς.

Οὐδεὶς ἀνὴρ εἶναι κύριος τῆς τύχης του, οὐδεμία γυνὴ εἶναι κυρία τῆς καρδίας της.

«Ποτὲ» εἶναι ἡ πρώτη λέξις πασῶν τῶν ὠραίων γυναικῶν, ὡς «πάντοτε» εἶναι ἡ τελευταία

Εἶδετέ ποτε τὴν εὐτυχίαν;

— Μάλιστα, τὴν εὐτυχίαν τῶν ἄλλων.

Τὸ πνεῦμα εἶναι ἡ εὐγένεια τοῦ ἀνδρός, ὡς ἡ καλλονὴ εἶναι ἡ εὐγένεια τῆς γυναίκος.

Μόνον αἱ μεγάλαι ψυχαὶ δύνανται νὰ κρίνουν περὶ τῶν μεγάλων πραγμάτων.

Ἀρσένιος Οὔσσαϊ.

* *

ΑΝΑΠΟΔΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Νὰ ἀγοράζῃς ἕνα ἐπανωφόρι ἑτοιμον, νὰ τὸ φορῇς, νὰ κάμῃς μετὰ αὐτὸ ὅλας σου τὰς ἐπισκέψεις, καὶ ὅταν ἐκδυθῇς νὰ πρατηρήσῃς ὅτι ἐλησμόνησες νὰ ξεκολλήσῃς τὴν μάραν καὶ τὸ νούμερο, τὰ ὅποια εἶναι ραχμένα εἰς τὸ φόρεμα μετὰ κόκκινην κλωστήν.

* *

Ἡ σκηνὴ παριστᾷ δωμάτιον ὑποδοχῆς παρὰ τινι τῶν σπουδαιοτέρων ἱατρῶν τῆς πόλεώς μας.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΛΕΠΤΩΝ

Ἀνθρωπὸς τις καθήμενος ἐπὶ τινος ἑδρας γράφει κάτι. Κτυποῦν τὴν θύραν.

— Ἐμπρός! λέγει ὁ καθήμενος.

Ὁ ξένος εἰσέρχεται.

Εἶναι ἄνθρωπός τις ὠχρὸς καὶ τρέμων· ἐν τούτοις βιάζει ἐκυτὸν εἰς δημηγορίαν. Διηγείται μετὰ πολλοῦ κόπου καὶ ἐπὶ πολλὴν ὥρην τὴν πάθησίν του.

Ὁ καθήμενος κύριος τὸν ἀκούει προσεκτικῶς. Μετὰ τὸ πέρας τῆς διηγήσεως, ἀπαντᾷ.

— Ὅλα αὐτὰ καθὼς μοῦ τὰ εἶπες νὰ τὰ ἐπαναλάβῃς εἰς τὸν ἱατρὸν.

— !!!

— Εἶμαι ὁ ὑπηρέτης σου!

* *

Νὰ ἐκδώσῃς φιλοσοφικὸν τι σύγγραμμα, τιμώμενον πέντε δραχμῶν· νὰ δωρήσῃς ἐν ἀντίτυπον αὐτοῦ εἰς τινὰ φίλον καί, ὡς πολλάκις σοὶ εἶπε, θαυμαστήν σου· νὰ γράψῃς ἐπὶ τῆς πρώτης σελίδος σύντομόν τινα ἀφιέρωσιν: Τῷ φιλάτῳ δεῖνι κτλ.

Μετὰ τρεῖς ἡμέρας νὰ βλέπῃς τὸ βιβλίον σου εἰς τὸ ράφι πωλητοῦ τινος παλαιῶν βιβλίων φέρον ἐν τῇ ἐπικεφαλίδι, ἔντυπον ταινίαν μετὰς ἐξῆς λέξεως: Τιμᾶται λεπτῶν 15.

Ἐγώ.

Ἀπὸ τὰ παλαιὰ μου τεφτέρια

Η ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑ

Τὴν φύτευτα, μεγάλωσεν ἡ τριανταφυλλία μου,
Καὶ τὰ πουλάκια κατ' αὐγῇ, γλυκὰ μοῦ κελαδοῦνε,
Ὡς μετὰ τὸ ἄσμά των αὐτὸ νὰ θέλουν νὰ μοῦ ποῦνε,
Πῶς τὸ πουλάκι π' ἀγαπῶ, λείπ' ἀπ' τὴν ἀγκαλιά μου!

Πουλάκια μου χαρούμενα, πουλάκια ἐρωτευμένα
Παύσατε τὸ κελάδημα, ἀρκούν τὰ τραγουδάκια...
Πουλάκια ταξιδιάρικα, ἀλλὰ πιστὰ πουλάκια!
Πιστὰ χελιδνάκια υἱοῦ, φέρτε τὸν ἀπ' τὰ ξένα!

Ἐπαυσε τὸ ταῖσι' ρισμα, ἔπαυσαν τὰ τραγούδια,
Καὶ μὴ φωνὴ ἀκούσθηκε μετ' ἀπὸ τὰ λελούδια:
«Διατὶ εἰς τ' ἄγρια κύματα, εἰς τὰ κύματα τὰ ξένα,
«Τὴν εὐτυχίαν νὰ ζητῇ, ποῦ ἔχει εἰς τὸν λιμένα;»

(1885) ἔχ.

Οἱ χίτες εἰς 6 δωματίων ἐν ὁδῷ Κολοκυνθοῦς
ἐνοικιάζεται ἢ πωλεῖται. Παρέχονται εὐκολαί ὡς πρὸς
τὴν πληρωμὴν. Πληροφορία παρ' ἡμῖν.

Κυρίαί μου, ἤρχισε λέγων ὁ κ. Βαρχάδς, θὰ σὰς διηγήθῃ, ἱστορίαν τινὰ περὶ κλεπτῶν, ἥτις μοὶ συνέβη, ὅτε μολὶς τὸ ὄγδρον τῆς ἡλικίας μου ἔτος διέτρεχον εἰς καιρὸν δῆλον ὅτι καθ' ὃν τὰ μικρὰ παιδιὰ, δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι σταθερὰν συνείδησιν τῆς λέξεως: κλέπτῃς.

Ἐν τῇ ἡλικίᾳ μου λοιπὸν ταύτῃ, ἡσθάνομην μέγιστον φόβον νὰ κοιμῶμαι μόνος, ὁ δὲ θεός, πολὺ καλὸς ἄνθρωπος ἵνα κοιμῶμαι ἡσυχῶς τὸ ὀλίγον χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ διέμενον ἐτησίως ἐν τῇ ἐπαύλει, μετὰ παρσάμβανεν ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ δωματίῳ.

Διατελῶν ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ φόβου, ὃν ἡσθάνομην τὴν νύκτα, ἀνεμνηστικῶς πολλὰκις τῆς θείας μου, ἥ τις κοιμώμενη εἰς εὐρὺ κοιτῶνα, θὰ ἐφοβεῖτο ἀναμφιβόλως πλείοτερον ἐμοῦ. Δι' ὃ περιτυλισσόμενος διὰ τῶν κλινωσκεπασμάτων μου καὶ καλύπτων τὴν κεφαλὴν μου δι' αὐτῶν ἐπέτρεπον ἐνίοτε εἰς τὸν θεῖον μου νὰ μεταβιῇ παρ' αὐτῇ πρὸς ἡσυχίαν της. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἤμην πολὺ παρ' αὐτοῖς ἀγαπητὸς σπανιώτατα μετὰ ἄφινον μόνον.

Τὴν νύκτα ὅμως ἐκείνην κατ' ἐξαιρέτην ἐκοιμώμην τὸν μᾶλλον νήδυμον ὕπνον ὅτε αἴφνηθίως ἀνεγείρομαι ὑπὸ τινος φωνῆς.

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κοιτῶνος εἶδον ἀνθρώπων τινὰ κρατοῦντα ὅπλον. Συνήθροισα ἄπασαν τὴν δύναμίν μου καὶ ἡτοιμίζομην νὰ ἐκβάλω κρυγὴν, ὅτε ἐγένετο κίνησις τις ἐξ ἧς ἡδυνήθην ν' ἀναγνωρίσω τὸν ἀμαξηλάτην μας Δημήτριον.

— Ὁμίλει σιγχαλότερη, λέγει αὐτῷ ὁ θεῖός μου, ἐνδύμενος μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος.

Εἶδον αὐτὸν διερχόμενον τοῦ προαυλίου, ἐξηκολούθησεν ὁ Δημήτριος. Εἶχον ἐγερθῇ τοῦ ὕπνου, ἵνα προσδῶ ἕνα ἔκπλην ἐν τῷ ἀχυρῶνι, αἱ δὲ ὕλη καὶ τῶν κυνῶν ἠκούοντο πρὸ πέντε ἡδὲ λεπτῶν. Εἶδον τὸν ἄνθρωπον, ὅστις εἰσῆλθε ἐντὸς τῆς οἰκίας. Ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ παραθύρου τῆς μικρᾶς αἰθούσης, εἶτα ἠνέφξε τοὺς δικτυωτοὺς, τῶν ὁποίων δὲν εἶχε τεθῇ ἡ ἀγκυστρίς ἀναμφιβόλως, καὶ ἐπήδησεν εἰς τὸ δωμάτιον. Δὲν ἠθέλησα ἀμέσως νὰ τὸν συλλάβω, ἐνόμισα κἄλλιον, νὰ τὸν συλλάβωμεν ὡς τὸν μὺν ἐν τῇ μυάγρα.

Δὲν παρήλθεν ἐν λεπτῶν τῆς ὥρας ὅτε ἀνῆλθον ἐπὶ τοῦ παραθύρου. Ἡ θύρα τῆς αἰθούσης ἦτο ἀνοικτή. Ἦκουον ἤδη τοῦτον ἀνερχόμενον τὴν κλίμακα. Ἐβιάδιζεν ἀτράχως, πολὺ ἀτράχως. Ἐξεκρέμασα ψηλαφῆται ἐν τῷ σκότει ἐν ὅπλον κρεμάμενον ἐν τῷ προδρόμῳ τῆς οἰκίας. Φθάσας εἰς τὸν πρῶτον ὄροον τῆς οἰκίας, ὃ

άνθρωπος ἐβάδιεν ἀνεκδοκῶς ἐν τῷ ἀριστερῷ διαδρόμῳ καὶ ἐσταμάτησεν ἔμπροσθεν τοῦ δωματίου τῆς Κυρίας.

Ἰποθέτες; Ἡρώτησεν ὁ θεὸς μου, διὰ φωνῆς ὑποκόφου.

Ἐρρίψε κατα γῆς τὸ ἐπανωφόριόν του ὅπερ ἡτοιμάζετο νὰ φορέσῃ καὶ λαβὼν ἐκ τοῦ συρταρίου τοῦ γραφείου τοῦ πολυκροτον.

— Διατί δὲ ἐπυροδόλησας;

Τὸ πρῶτον ἐνόμισα, ὅτι δὲν ἦτο κλέπτης, ἀλλ' ὅτι ἤθελε νὰ ἀκροασθῇ ἐν τῇ κυρίᾳ, ἐκοιμάτο, διότι ἐπανελάβε τὸν δρόμον του καὶ δὲν ἐσταμάτησεν εἰμὴ εἰς τὸ βάθος τοῦ διαδρόμου ἔμπροσθεν τῆς θύρας τῆς βιβλιοθήκης, ἥνοιξεν αὐτὴν καὶ εἰσῆλθε...

— Μὰ αὐτὸ εἶνε ὥραϊον! διέκοψεν αὐτὸν ὁ θεὸς μου, λαβὼν αὐτὴν τὴν λυχνίαν καὶ ἀκολουθεῖ με.

Ἐξῆλθον.

Ἐννοεῖτε εὐκόλως, κυρίαι μου τὸν βαθμὸν τοῦ τρόμου; ὅστις με κατέλαβε μετὰ τοιαύτην συνδιαλέξιν καὶ πόσον ὑπέφερον ἐπὶ τῆς κλίνης μου.

Ταχέως ἐνόμισα καλὸν ἐπειδὴ δὲν ἤμην ποσῶς ἐν ἀσφαλείᾳ ὑπὸ τὸ ἐράπλωμα νὰ ἀναχωρήσω, καὶ ἔρπων ὡς ὁ ὄφις, ριγῶν δὲ διότι με περιέβαλλε μόνος ὁ νυκτερινὸς χιτὼν μου εἰσῆλθον ἐν τῷ διαδρόμῳ ἵνα τὸ ταχύτερον φθάσω τὸν θεὸν μου καὶ τὸν Δημήτριον.

Μετὰ τρομερὰν λοιπὸν ἀγωνίαν ὁδηγούμενος ὑπ' ἀκτίνος τινος τῆς σελήνης ἔφθασα εἰς τὸ δωματίον τῆς θείας καὶ ἀναδόχου μου ἐνθα τρέμος ἐτι μείζων με κατέλαβεν.

Ἀνθρωπὸς τις αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν στιγμήν καθ' ἣν εἰστροχόμην εἰς τὸ δωματίον, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ με παρέσυρε πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ διὰ τῆς κλίμακος ἐγένετο ἄφροντος. Βοήθεια! προσεπάθησα νὰ κραυγᾶσω. Ψυχρὸς ἰδρὼς διέδραμεν ἐπὶ τοῦ προσώπου μου ἐκ τοῦ τρόμου. Οὐδὲ λέξιν ἠδυνήθην ν' ἀρθρώσω, ἀλλ' ἤκουσα φωνὴν συμπληρῶς μόλις ἀκουομένην.

— Ἐρρίκε, υἱέ μου, παῦτον! παῦτον!

Εἶτα ἤκουσα τὸν κρότον σύρτου συρομένου, καὶ συνελθὼν ὀλίγον ἐκ τοῦ τρόμου ἀνεγνώρισα ὑπὸ τὸ ἡμίσεστον φῶς τῆς λυχνίας τὴν ἀνάδοχόν μου ἥτις ἵστατο πλησίον μου γονυκλινής.

— Ἀνοξατε.. ἐφώνησεν εὐθὺς ὁ θεὸς μου, ἀνοξατε! Ἐρρίκε! ἐψυθύρισεν αὐτὴ, σὲ παρακαλῶ, σὲ ἱκετεύω, εἰπέ, ὅτι οὐδὲν εἶδες, οὐδὲν ἤκουσες, ἄλλως κατεστράφη.

— Δὲν θέλετε ν' ἀνοίξετε δὲν εἶναι ἀλήθεια; Ἐπνεύλαβε μετὰ μανίας ὁ θεὸς μου. Καλὰ! Θὰ εἶδωμεν... Δημήτριε, βοήθησόν με.

Κλειθρὸν καὶ σύρτης ἀπεχώρισθησαν τῆς θύ-

ρας. Εἰσορμα ἐν τῷ δωματίῳ με τὸ πολυκροτον ἀνὰ χεῖρας.

Ὡς ἦτο φυσικὸν ἐξεπλάγη ὑπερβαλλόντως διὰ τὴν κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν παρουσίαν μου, καὶ διέμεινεν ἐπὶ δύο σχεδὸν λεπτά τῆς ὥρας ἀκνυδὸς καὶ κακηνῶς, ἐνῷ ὁ ὑποπτος Δημήτριος ἤρευνα τὰς γωνίας τοῦ δωματίου ἔχων ἀνὰ χεῖρας τὴν λυχνίαν.

— Πῶς τὸ παιδί εἶνε ἐδῶ; ἠρώτησεν. Ἡ θύρα σας λοιπὸν ἦτο ἀνοικτή. Ἀς ἀκούσωμεν τὴν ἀπάντησίν σας.

— Ἐντρομος ἦλθε καὶ με ἐφώνηξε, μοι εἶπε δὲ ὅτι ζητεῖτε ἄνθρωπον τινα, κλέπτην.

— Καὶ δὲν εἶδετε τίποτε;

— Τίποτε.

— Διατί τότε εἴχετε κεκλεισμένην τὴν θύραν τοῦ δωματίου σας διατί δὲν ἀπεκρίνεσθε εἰς τὰς παρακελεύσεις μου;

— Καὶ ἐρωτᾶτε τὸν λόγον. Σεῖς δὲν γνωρίζετε καλῶς ὅτι καὶ ὁ ἐλάχιστος κρότος ἐπιφέρει εἰς αὐτὸν τρόμον;

Ἡνωξεν τὸ παράθυρον ἀθορύβως. Τὰ παραθυρόφυλλα ἦσαν κεκλεισμένα. Ἐπιστρέψας δὲ ἦλθε πρὸς με.

— Κι σὺ Ἐρρίκε, ἤκουσες κρότον τινά; Εἰδές τινα εἰς τὸν διάδρομον ἢ ἐν τῷ δωματίῳ.

— Τί θέλετε νὰ σὰς ἀπαντήσῃ; ἠρώτησεν ἡ θεία μου.

Ἀφήτατε νὰ ὁμιλήσῃ τὸ παιδίον, διέταξε μετὰ τινος σκακιοτήτος ὁ θεὸς μου. Ἀποκρίθητι, Ἐρρίκε!..

Δὲν ἠνόνουν τὸν λόγον ἕνεκα τοῦ ὁποίου ἡ θεία μου ἐνῷ εἶδε τὸν κλέπτην θὰ κατεστρέφετο ἐάν ἔλεγον ὅτι εἶδον αὐτόν. Ἐν τούτοις ἡγάπων πολὺ τὴν καλὴν μου ἀνάδοχον πρὸς δέ, ἤμην ἐντελῶς ἀπηλλαγμένος τοῦ φόβου.

— Οὐδὲν ἀπολύτως εἶδον! ἀπήντησα.

Διέφυγε τῶν χειλέων τοῦ θεοῦ στεναγμὸς καὶ ἐφάνη ὅτι ἀνέπνευσεν ἐλευθέρως.

Μ' ὅλα ταῦτα, ἐψυθύρισεν ὁ Δημήτριος ὁ ἄνθρωπος διέφυγε τῶν χειρῶν μας.

— Ἀφύπνισον τοὺς ὑπηρέτας λέγει ὁ θεὸς μου τῷ Δημητρίῳ, θὰ ἐρευνήσωμεν τὴν ἔπαυλιν ἀπὸ τοῦ ὑπογείου μέχρι τοῦ ὑπερώου.

— Ἀφήσατε τὸν Ἐρρίκον, μαζὺ μου μέχρι τῆς αὔριον καὶ μὴ θέλετε παρακαλῶ με αὐτὰς τὰς ἱστορίας τῶν κλεπτῶν νὰ τὸν ἀναγκάσητε νὰ ἀποθάνῃ ἐκ τοῦ τρόμου.

Οὐδένα εἶδον. Ἀμφιβόλλετε περὶ τούτου Δὲν ἔχει οὕτω;

Μετὰ τῆς προαιμιάδος περιεργείας τῶν παιδίων, προσεπάθησα τὰς ἐπομένους ἡμέρας νὰ ἐξηγήσω εἰς ἐμαυτὸν τί ἀκριβῶς εἶχε συμβῇ. Ἐκ τῆς μικρᾶς δὲ ἐξετάσεώς μου προέκυψε τὸ ἑξῆς:

Ἡ θεία μου, ἀναντιρρήτως εἶχε κατὰ πολὺ ἐνδιαφέρον καὶ πολὺ μυστηριώδες νὰ εἴπῃ πρὸς τὸν κλέπτην ἐκείνον· ἰδοὺσα ὅμως ὅτι ἀνεκαλύφθη καὶ ἐλπίζουσα, ὅτι θὰ μετέβαινον ἀπ' ἐκείνης εἰς τὸ δωματίον ἐνθα τὸ πρῶτον οὗτος εἰσῆλθεν, ἠνέφξεν εἰς τὸν κλέπτην τὴν θύραν τοῦ κοιτῶνός της, ὅτε ὁ Δημήτριος ἐδίδε τὴν εἰδήσιν εἰς τὸν θεὸν μου.

Εἶχον φθάσει τὴν ὥραν ἀκριβῶς ἐκείνην, ἵνα παρευρεθῶ εἰς τὴν εὐχάριστον λύσιν τοῦ δράματος.

Οὕτω λοιπὸν διὰ τῆς ψυχραιμίας, ἣν κατ' ἐκείνην τὴν ἐσπέρην ἐπεδείξατο ἡ θεία μου κατάρθρωσε νὰ καταστήσῃ ἐν τῷ μέλλοντι εὐτυχῇ τὸν σύζυγόν της.

Καταλήγων δὲ ὁ κ. Βαραβᾶς τὴν διήγησίν του, εἶπεν ὅτι ὁ θεὸς του δὲν ἐδίδε πλέον πίστιν εἰς τοὺς λόγους τοῦ Δημητρίου, τὸ δὲ κύριον δῶμα ἀπετελείωσε διὰ τῆς ἀποπομπῆς τοῦ ἀμαξηλάτου Δημητρίου ἐκ τῆς οἰκίας ἰσχυρίζομένης τῆς θείας του, ὅτι αἱ ἐγκεφαλικοὶ παρακρούσεις ἐνὸς ἀμαξηλάτου, δύνανται νὰ ἐπιφέρωσι λίαν ἐπικινδύνους συνεπειὰς εἰς τοὺς κυρίους αὐτοῦ.

(Κατὰ τὸ γαλλικόν.) ἈΓ. Ι. ΖΕΡΒΟΥΛΑΚΟΣ.

ΤΟ ΖΑΤΡΙΚΙΟΝ (Σκάκι)

Πάντες καὶ πᾶσαι ἂν δὲν γνωρίζετε, ἔχετε, τοῦλάχιστον, ἰδεῖ τὸ πληκτικὸν καὶ μαρσμογόνον ζατρίκιον. Διὰ τοὺς μὴ εἰδότας τὸ σκιαγραφοῦμεν: Ἐν ἀθίκιον παρέχον 64 τετραγωνίδια χρωματισμένα ἐξ ἡμισείας μαῦρα καὶ ἐξ ἡμισείας λευκά.

Περὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ βασιλέων κλ. ὀλίγον μᾶς ἐνδιαφέρει. Τὸ παιγνίδιον τοῦτο εἶναι εἰκὼν τοῦ πολέμου. Τὴν ἐφεύρεσιν αὐτοῦ ἀποδίδουσι τινες εἰς τὸν Ἑλληνα Παλαμήδην, ὅστις τὸ ἐπενόησε κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Τροίας πρὸς διασκέδασιν τῶν πολεμιστῶν, κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἀνακωχῆς καὶ τῆς ἀπραξίας. Ἀλλὰ φρονοῦσιν ὅτι τὸ παιγνίδιον τοῦτο προέρχεται ἐκ τῆς Κίνας ἢ ἐκ τῆς Περσίας, ἐκεῖθεν μετεδόθη παρὰ τοῖς Ἀραβί καὶ ἐκεῖθεν μετεκομίσθη εἰς Εὐρώπην μετὰ τὰς Σταυροφορίας.

Διηγούνται ὅτι ὁ ἐφευρέτης αὐτοῦ τοῦ παιγνιδίου, ἀφοῦ ἀφιέρωσεν αὐτὸ πρὸς τὸν βασιλέα του, διετάχθη παρ' αὐτοῦ νὰ τῷ ζητήσῃ ὅ,τι θέλει καὶ νὰ τὸ λάβῃ εὐχάριστος.

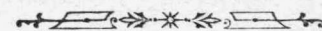
— Μεγαλειότατε, ζητῶ ἓνα κόκκον σίτου διὰ τὸ πρῶτον τετραγωνίδιον, δύο διὰ τὸ δεύτερον, τέσσαρας διὰ τὸ τρίτον, καὶ οὕτω καθεξῆς, νὰ διπλασιάζετε πάντοτε τοὺς κόκκους

μέχρι τοῦ ἐξηκοστοῦ τετάρτου καὶ τελευταίου τετραγωνιδίου.

Ὁ βασιλεὺς διέταξε τὸν ὑπουργὸν του νὰ ἐκτελέσῃ κατὰ γράμμα μίαν αἴτησιν τόσον ταπεινὴν, κατὰ τὸ φαινόμενον. Ἀλλὰ γενομένου λογαριασμοῦ ἀπεδείχθη ὅτι ὅλοι οἱ σιτοβολῶνες τῆς εὐρείας τοῦ ἐπικρατείας ἦσαν ἀνεπαρκεῖς πρὸς πληρῶσιν τῆς ἐπιθυμίας τοῦ ἐφευρέτου.

— Καὶ πόσους κόκκους δικαιούται νὰ λάβῃ, ἠρώτησεν ὁ βασιλεὺς τὸν ὑπουργὸν του;

— 5,069,968,240,456,634,208 κόκκους! ἦτοι, κατὰ μέτρον ὄρον: 176,040,063,210,289 ὀκάδες. Ἰππολογίζοντες πρὸς 10 λεπτά τὴν ὀκάν, ἔχομεν 17 τρισεκατομμύρια, 604 διτεκατομμύρια, 6 ἑκατομμ. καὶ 321 χιλ. δρχ.!!!!

ΠΑΙΓΝΙΑ ΔΙΑ ΣΤΥΝΑΝΑΣΤΡΟΦΑΣ

Πῶς δύναται τις νὰ εὕρῃ τοὺς ἀριθμούς δύο κύβων ἐρριμένων ἐπὶ τῆς τραπέζης χωρὶς νὰ τοὺς ἴδῃ.

Εἴπατε εἰς τὸν ρίψαντα τοὺς κύβους (ζάρικ), νὰ προσθέσῃ τὸν ἀριθ. 5 εἰς τὸ διπλάσιον τοῦ ἀριθμοῦ ὃν δεικνύει ὁ εἰς τῶν κύβων, ἔπειτα νὰ πολλαπλασιάσῃ τὸ ἄθροισμα μετὰ τὸν ἀριθ. 5, ἔπειτα νὰ προσθέσῃ εἰς αὐτὸ τὸ γινόμενον τὸν ἀριθμὸν ὃν δεικνύει ὁ ἕτερος τῶν κύβων, ἔπειτα ἐρωτήσατέ τον νὰ σὰς εἴπῃ τὸ γενικὸν ἄθροισμα ὅλων αὐτῶν τῶν ἀριθμῶν.

Ἀφερέσατε ἐξ αὐτοῦ τὸν ἀριθ. 25, ἦτοι τὸ τετράγωνον τοῦ ἀριθ. 5, καὶ θὰ σὰς μείνουν δύο ἀριθμοί, ὧν ὁ μὲν, ὅστις περὶστάνει τὰς δεκάδας, θὰ δείξῃ τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ πρώτου κύβου, ὁ ἕτερος, ὅστις εὐρίσκεται εἰς τὴν θέσιν τῶν μονάδων, θὰ δείξῃ τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ ἑτέρου.

Παράδειγμα.

Ἐστῶσαν οἱ ἀριθ. 2 καὶ 6, οἵτινες ἔπαυν ἐπὶ τῆς τραπέζης. Τὸ διπλάσιον τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ εἶναι

προσθέσατε τὸν ἀριθμὸν

ἄθροισμα

ὅπερ πολλαπλασιάζομενον διὰ

ἄθροισμα

Προσθέσατε εἰς αὐτὸ τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ δευτέρου κύβου

ἄθροισμα

ἀφαιρέσατε ἐξ αὐτοῦ τὸν ἀριθμὸν

μένει

Οὗτινος τὰ δύο ψηφία 2 καὶ 6 δεικνύουσι τοὺς ἀριθμοὺς τῶν δύο κύβων.

ΣΗΜ. Ἐλλείπει κύβων τὸ παίγνιον αὐτὸ δύναται νὰ γείνη καὶ διὰ δομίνου καὶ διὰ παιγνιο-
χάρτων.

ΣΚΕΨΙΣ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΥ

Προτιμῶ νεκρὸς νὰ εἶμαι
Καὶ πλησίον της νὰ κεῖμαι,
Παρὰ πλούτῃ φορτωμένος,
Καὶ ἐκείνης ἵστερηνμένος.

2 Μαρτίου 1892.

N. M.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ

Τί κοινὸν μεταξὺ ἵππων καὶ ἀνθέων;

Ἀπάντησις.

ἐπὶ τῆς ἐν τῷ 4ῳ φύλλῳ ἐρωτήσεως

Ἡ ἐπτασύλλαβος λέξις ἐν ᾗ περιέχονται καὶ τὰ ἐπτὰ φωνήεντα ἀπὸ ἐν εἰς ἐκάστην συλλαβὴν εἶναι: **ὑπερβολικωτάτη.**

Λύται

Ἡ δεσποινὶς Ἀναστασία Σ. Γρβα καὶ ὁ κ. Γ. Δ. Μοσχίδης.

ΛΥΣΙΣ τοῦ ἐν τῷ 4ῳ φύλλῳ προβλήματος:

6	1	8
7	5	3
2	9	4

Λύται

Αἱ δεσποινίδες Εὐνίκη Γ. Τσεκουροπούλου (Ἀνδρίτσαινα), Νίκη Ξ. Βαρότση (Θήρα), Φλωρεντία Ι. Πανοπούλου (Τρίπολις), Ἑλένη Σ. Στράγκα (Ἀθήναι), Εὐχαρις Ἀντ. Οἰκονομοπούλου (Καλάβρυτα) καὶ οἱ κ.κ. Γεώργιος Π. Πρωτοπαπᾶς (Κριεκούκιον Μεγαρίδος), Ἰωάν. Σταφέτας, Πέτρος Α. Κτενάς, καὶ ὁ Χρ. Καμπιώτης (Ἀθήναι), Π. Β. Δημόπουλος, ἐκ Νικολαΐκων (Πάτρα), Χρ. Σβώλος (Τεγέα).

Δελτίρια.... ἄνευ πληρωμῆς

Δ. Π. μνηστῆ Ὁ περιπλανώμενος Ἰουδαῖος εἶναι ἀναμφιβόλως σύμβολον τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ, καταδικασθέντος πρὸ τίσων αἰώνων, νὰ πλανᾶται μακρὰν τῆς πατρίδος του. Λέγεται ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, φέρων τὸν σταυρὸν του καὶ κύπτων ὑπὸ τὸ βάρος, ἤθελεν ν' ἀναπαυθῇ πρὸ τῆς θύρας τοῦ Ἰουδαίου Ἀχασβέρου, ὅστις τὸν ἐδίωξε σκαιῶς, καὶ τὸν ἐποίησεν ὅπως τιμωρήσῃ ὁ Κύριος, τῷ λέγει: «θὰ πλανᾶσαι ἐπὶ τῆς γῆς μέχρις οὗ ἐγὼ ἐπιστρέψω». Πάραυτα ὁ Ἰουδαῖος ἤρχισε νὰ βαδίζῃ· ἀπὸ τότε ὠθούμενος ὑπὸ ἀκατανικήτου δυνάμεως, πλανᾶται διαρκῶς, μὴ δυνάμενος νὰ εὑρῇ τόπον ἀναπαύσεως.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οἱ ἀπὸ 1 Μαΐου ἐγγραφόμενοι συνδρομηταὶ λαμβάνουσιν ὅλα τὰ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης φύλλα **δωρεάν**. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ **προπληρωμὴ εἶναι ἀπαραίτητος**.

Διὰ τοὺς νέους συνδρομητάς τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἡ συνδρομὴ αὐξάνεται κατὰ τέσσαρα φράγκα, δηλαδή οἱ ἀπὸ σήμερον ἐγγραφησόμενοι συνδρομηταὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ θὰ **προπληρώσωσι** δι' ἐτησίαν συνδρομὴν φράγκα χρυσᾶ 10.

Ἡ συνδρομὴ ἀρχεται καὶ δι' αὐτοὺς ἀπὸ 1 Μαΐου.

Τὰ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐκδοθέντα καὶ ἐκδοθησόμενα φύλλα, λαμβάνουσιν καὶ οὗτοι **δωρεάν**.

ΜΥΡΟΠΟΙΕΙΟΝ Ν. καὶ Ι. ΛΙΑΠΗ

ΚΑΤΩΘΕΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΔΙΖΙΕ

Μόνον εἰς τὸ κουρεῖον καὶ μυροποιεῖον τῶν ἀδελφῶν Λιάπη εὐρίσκονται ἀρώματα ἐφάμιλλα τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

Ἐπίστολοι περιέχουσι χρήματα ἢ ἐπιταγὰς δέον νὰ ἀπευθύνονται

Πρὸς τὸν κ.

ΙΩΑΝΝΗΝ Π. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΝ

Ὁδὸς Δεληγεώργη ἀριθ. 36

Ἀθήνας